

[Sterup]

Det kan forudses, at mange virksomheder vil være nødsaget til at tilrettelægge nye sagsgange og udføre ekstra arbejde, hvorved der stik imod hensigten er bidraget til en yderligere bureaukratisering som følge af nye skattelove.

Dertil kommer, at det er uklart for virksomhederne, hvorvidt der kun er tale om diæter og kørselsgodtgørelse eller der tillige er tale om udlæg til billetter, regninger på fortæring m.v. Angivelse af udlæg til billetter, regninger på fortæring m.v. vil være særdeles vanskelig og i hvert fald kræve et stort bogholderimæssigt ekstraarbejde for virksomhederne.

Svar (21/2 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I forbindelse med skattereformaftalen af 19. juni 1985 blev de hidtidige regler om den skattemæssige behandling af udgifter, lønmodtagere påføres som følge af arbejdet, ændret. Bl.a. skal godtgørelse, der af en arbejdsgiver udbetales til dækning af rejse- og befordringsudgifter, ikke medregnes ved lønmodtagerens indkomstopgørelse, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af Ligningsrådet. Dette modsvares af, at lønmodtageren i disse tilfælde ikke kan fradrage de godtgjorte rejse- og befordringsudgifter.

Samtidig blev arbejdsgiverens pligt til at foretage årlige indberetninger til skattemyndighederne om ydede omkostningsgodtgørelser begrænset til kun at omfatte godtgørelser, der er skattepligtige for lønmodtagerne. Endvidere blev arbejdsgiverne pålagt at regnskabsføre skattefrie omkostningsgodtgørelser på en særlig tydelig måde.

Baggrunden for disse ændringer var bl.a. ønsket om at sidestille private og offentligt ansatte på dette område, idet lønmodtagere kan have svært ved at fremvise dokumentation ved eksperterne udgiftsbilag for visse befordringsudgifter (f.eks. ved kørsel i egen bil).

De ændrede regler fik virkning for indkomståret 1987. De er fra forskellig side blevet mødt med kritik. Bl.a. er der blevet peget på, at reglerne medfører risiko for, at mange uretmæssigt fratrækker de udgifter, som de modtager skattefrie godtgørelse for.

I praksis har det ved ligningen vist sig vanskeligt og ressourcetrækkende at kontrollere denne risiko.

På denne baggrund blev det i forbindelse med indgåelsen i foråret 1989 af aftalen mellem regeringen og kommunerne om skattemyndighedernes fremtidige organisation m.v. medtaget som et aftalepunkt, at der skulle indføres pligt for arbejdsgivere til årligt at foretage indberetning til skattemyndighederne om udbetalte skattefrie rejse- og befordringsgodtgørelser. Dette aftalepunkt blev opfyldt ved ændringen af skattekontrollovens § 7, stk. 1, nr. 1, ved § 3 i lov nr. 823 af 19. december 1989 (kommuneaftalen).

Jeg agter på denne baggrund ikke at tage initiativ til at ophæve denne indberetningspligt.

Spm. nr. S 502

Til *boligministeren* (9/2 90) af:

Lissa Mathiasen (S):

«Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at fremme dansk byggeeksport?»

Begrundelse

I en pressemeddelelse beskriver boligministeren de store muligheder for dansk byggeeksport, bl.a. i forbindelse med udsigten til øget byggeaktivitet i Vesttyskland.

Boligministeren udtrykker håbet om, at dansk byggeindustri vil kunne deltage i en række byggeprojekter. Samtidig beskriver Udenrigsministeriets tidsskrift Eksport (nr. 5, 1990) samme situation og peger på mulighederne for øget eksport.

På denne baggrund ønskes oplyst, hvilke initiativer boligministeren konkret vil tage, ikke mindst fordi man i den vedtagne finanslov for 1990 næsten totalt har fjernet enhver statslig støtte til fremme af dansk eksport, hvilket også vil ramme byggeområdet.

En øget dansk byggeeksport vil samtidig betyde en hårdt tiltrængt forbedring af beskæftigelsen i byggefagene. Det er derfor afgørende vigtigt, at ministeren ikke blot udtrykker smukke ord vedrørende en forbedret byggeeksport, men også i handling skaber grundlaget for denne.

Svar (15/2 90):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Dansk byggeeksport er for øjeblikket inde i en særdeles positiv udvikling. Den er således